

פרוטוקול מס' 62

מישיבת ועדת הכנסת
מיום ג', ג' בכסלו תשל"א - 1.12.70 בשעה 8.30

נ כ ח ר :

חברי הוועדה:

י. ישעיהו - היו"ר
א. אנקורי
ד. ארזי
מ. ביבי
ס. ברעם
י. גולן
א. זילברברג
י. נבון
י. נחושתן
צ. צימרמן
א. רזיאל-נאור
י. רפאל

מוזמנים:

ח. ליאור - מזכיר הכנסת
ק. ארן - סגן מזכיר הכנסת
ז. שר - היועץ המשפטי של הוועדה
מ. גלס - יועץ משפטי - משרד המשפטים
א. בר-זכאי - משרד המשפטים

מזכירת הוועדה: ס. ברפי

רשמה: נ. רינגלר

- א. סדר-היום: קביעת הוועדה שתדון בחוק שירות המד"ג (משמעת) (תיקון מס' 2) תשל"א-1970;
- ב. סדרי דיון בתקציב השנתי, בפעולות המשרדים ובמדיניותם. (שיחה על סעיף 1);
- ג. חלוקת הצעות לסדר-היום והצעות חוק פדטיות בין הסיעות במושב השני של הכנסת השביעית תשל"א.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. ישעיהו:

א. קביעת הוועדה שתדון בחוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 2) תשל"א-1970

בישיבת הכנסת מיום כ"ד בחשוון תשל"א: 23.11.70. הוחלט, להטיל על ועדת הכנסת לקבוע את הוועדה שתדון בחוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 2), תשל"א-1970 - הצעת חבר-הכנסת ר. ארזי. במליאת הכנסת הושמעו שתי הצעות: א) להעביר את התיקון בחוק לוועדת החוקה, חוק ומשפט; ב) להעביר את התיקון בחוק לוועדת העבודה. לפי תכנה של הצעת החוק נראה לי שהדיון בחוק צריך להתקיים בוועדה החוקה, חוק ומשפט, ולא בוועדת העבודה.

אני מציע לקבוע את ועדת החוקה, חוק

ומשפט כוועדה שתדון בחוק זה.

הוחלט:

להעביר את חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 2), תשל"א-1970 לדיון בוועדת החוקה, חוק ומשפט.

ב. סדר דיון בתקציב השנתי. בפעולות המשרדים ובמדיניותם

היו"ר י. ישעיהו:

ההצעה מבוססת על הצורה והמבנה הקיימים. עד עתה היה לנו פרק: סדרי דיון בתקציב השנתי - החלטת ועדת הכנסת מיום 22 בינואר 1963 - אלה סדרי שנקבעו לפני 7 שנים. מאז נשתנו דברים רבים. גם מבחן הנסיון של ההצעות האלה שאיר מאחריו כמה סימני שאלה שחייבו תשובה או שינויים. מלבד זאת - ניסוח ההחלטה משנת 1963 הוא מסורבל וחשבתני שמן הראוי שיהיה לנו ניסוח מגובש ובהיר יותר.

בהצעה המונחת לפניכם הוכנסו גם שינויים המתחייבים מן הנסיון שלנו במשך שבע השנים. השינויים הם: (1) ההצעה מורכבת משני חלקים שאינם מעורבבים יחד, אלא שיש ביניהם קשרי שכנות וכל חלק עומד בפני עצמו - א) סדרי הדיון בתקציב; ב) הדיון בפעולות המשרדים ובמדיניותם.

2. סעיף 5 בהצעה הוא חידוש ושינוי גם יחד. בשנים האחרונות הונהג להקים בעת הדיון בתקציב ועדות משנה המורכבות מחברי ועדת הכספים וחברי ועדה הנוגעת למשרד מסויים בו דנים. לדעתו, נסיון זה לא עלה יפה; לכן מובאת הצעה זו שהיא על דעת יושב-ראש ועדת הכספים האומרת שוועדת הכספים רשאית להזמין לסידורגין חברי כנסת החברים בוועדות אחרות של הכנסת, במספר שלא יעלה על מחצית מספר חברי ועדת הכספים, כדי שישתתפו בדיוניה בתקציבו של כל אחד מן המשרדים, פרט לתקציב משרד הבטחון, ובלבד שהם נמנים על סיעות המשתתפות בוועדת הכספים. מוזמנים אלה לא ישתתפו בהצבעות המתקיימות בוועדה. הסדר זה, כפי שמפורט בסעיף 5, נראה טוב יותר מהסידור הקיים ולאור הנסיון נראה אם הסדר זה יהיה מוצלח יותר.

3. סעיף 8 קובע בבהירות שיעוד כולל של הזמן המיועד להסתייגויות ולתשובה עליהן. סעיף קטן (ג) מציע לגבי משרד ראש הממשלה ומשרד החוץ שבדיון עליהם רשאית השר הנוגע בדבר להקדים סקירה על פעולות משרדו - למעט עניינים מדיניים - שעליהם יתקיים הדיון. שיעוד הזמן לסקירה ולתשובה - שעה וחצי. לדיון תמוסף עוד שעה אחת על שתי השעות המוקצבות להגמקת ההסתייגויות. שלוש השעות יתחלקו בין סיעות הכנסת כבכל דיון סיעתי; סעיף קטן (ה) מציע שבדיון על תקציב ההוצאה של הכנסת וכן על תקציב לשכת הנשיא יוצבעו ההסתייגויות ללא הנמקה. לגבי הדיון על פעולות הכנסת ונשיא המדינה קיים סעיף מיוחד בסוף הפרק - סעיף 15.

4. כוונת סעיף 9 היא לקבוע שהזמן המיועד להגמקת ההסתייגויות יחולק באופן כולל בין סיעות האופוזיציה לפי גדלן. הסיעה רשאית לחלק כרצונה את הזמן העומד לרשותה להגמקת ההסתייגויותיה ובלבד שתודיע על חלוקת הזמן שלה ליושב-ראש הכנסת לפני התחלת הדיון. הסיעה רשאית לרכז את זמנה בהסתייגות על משרד בלדני כבת אחת, או לחלק את זמנה להסתייגויות במשרדים שונים, הכל כפי שתמצא לנכון.

היו"ר י. ישעיהו:

5. סעיף 10 - השינוי הוא בסדרי ההצבעה. הסעיף בא למעט בהרמות הידיים המרובות בשעת הצבעה כזאת. לא הכרחי הוא שכל הסתייגות תוצבע לחוד, אלא רק במקרים יוצאים מן הכלל יפועל הסתייג לבקש הצבעה נפרדת. שאר ההסתייגויות תוצבענה בבת אחת; בסיום ההצבעות על ההסתייגויות יעמיד היושב-ראש להצבעה בעד ונגד את תקציב המשרד כולו בבת-אחת.

סעיף 11 והסעיפים הבאים מהווים דינוש. לאחר החלטת הביניים שקבלנו מובאת בזה הצעת חלוקה של המשרדים שיעמדו לדיון בכנס החודש והמשרדים שיעמדו לדיון בכנס הקיץ. לקראת תחילת שנת 1971 אחד מן המשרדים תחליט ועדת הכנסת, לפי שיקול דעתה, על שיעור הזמן שיוקצב לאותו דיון ועל שיעור הזמן לסקירת השר ותשובתו.

סעיף 12 בא לתת לממשלה זמן לבחון את שבסיעות האופוזיציה אפשרות להמליץ לפני יושב-ראש הכנסת שהדיון בפעולות של משרד או מספר משרדים יתקיים בכנס הקיץ במקום בכנס החודש.

סעיף 15 קובע כיצד ומתי יעמדו לדיון פעולות הכנסת ובשיא המדינה.

אני מציע הצעה זו לדיון ומביא אותה לפני ועדת הכנסת. היה לנו דיון קודם בנושא זה. החומר המוצג לפניכם הוא טיוטה של חומר חדש שאיננה מחייבת אף אחד. היא מובאת לשיקול דעת משותף של חברי הוועדה ואין לראות בה הצעה של אדם מסויים.

י. רפאל:
אני מציע שנדחה את הדיון בהצעה זו לקראת השנה הבאה. אני רואה בה אישור רפורמה יסודית שיש בה משום צמצום יסודי של זכויות חברי-הכנסת לעומת מה שהיה מקובל עד עתה. אני מתנגד לכך שעיקר הדברים יועבר לועדת הכספים. הצעה זו מחייבת לימוד ודיון ממושך. אני רואה את מטרת ההצעה ואני מציע שלא בדון בה היום, אלא ניתן לחברים לעיין בחומר, להתייעץ עם סיעותיהם ולאחר שהחברים יהיו מוכנים לקיים דיון - נקיים דיון.

היו"ר י. ישעיהו:
הצעה זו מבוססת על החלטת ועדת הכנסת משנת 1963 המצויה בתקנון. זוהי הצעה הרבה יותר ליברלית מאשר ההחלטה הקיימת והיא מגדילה את זכויות מליאת הכנסת. אני מציע לחברי-הכנסת רפאל לקרוא את ההחלטה המצויה בתקנון ולהשוותה להצעה זו. אינני רוצה שתאמר דברים אלה לגבי הצעה זו בתלות על הסף.

א. אבסורדיון:
בדיון הקודם בנושא זה חייבנו את הצורך בתיקון סדרי דיון בתקציב השנתי ובדיון בהצעה זו; לכן אין מקום לשלילה טוטאלית של הצעה זו. אני מחייב התחלת הדיון בהצעה.

י. זבון:
אני מציע שנעבור ונדבר על ההצעה הזאת סעיף סעיף ולפני שבגיע לסיומם תהא אפשרות לחברים הרוצים להתייעץ עם סיעותיהם לעשות זאת. אם יוחלט לא להצביע על ההצעה - לא נצביע. דחיית ההצעה איננה פותרת אותנו מלדון בה.

י. נחושתי:
הצעה זו הונחה על שולחני אתמול בערב ועדיין לא הספקתי לעיין בה. מדוע שלא נדחה את הדיון לכמה שבועות כדי שתהיה שהות לעיין בחומר. ביצד אפשר להתייחס להצעה אם אינני יודע מה כתוב בה? כדי שהדיון יהיה טמזה מציע אני לדחות את הדיון למספר שבועות.

א. זילברברג:
אולי יש מקום לדחיית הדיון לשבוע ימים כדי שחברי-הוועדה יוכלו לעיין בהצעה.

מ. ביבי:
הסעיפים הראשונים בהצעה זו לא יעוררו מחלוקת, פרט להכנסת תיקונים קלים. אם נעמוד בפני שאלות רדיקליות נדון בהן בשבוע הבא.

היו"ר י. ישעיהו:
אני מבקש מהחברים שנתחיל לדון בהצעה. זהו זיר עבודה לוועדה. אינני מציע מגמות ולמגמות שלי אין שום משקל. לפניכם זיר עבודה 90% של הסעיפים שבו נלקחו מהחלטה המצויה בתקנון.

צ. צימרמן:
 אני תומך בהצעת יושב-ראש הוועדה שנתחיל בדיון על ההצעה. במקום שהחברים יקראו לבד את ההצעה, נקרא אותה כאן ביחד. נפיק תועלת מכך שנשמע את דעת החברים האחרים ונוכל להביא את הדעות השונות לפני הסיעה אשר תגבש הצעה טובה יותר מאשר אילו היתה שומעת רק את דעת חברי סיעתה.

היו"ר י. ישעיהו:
 אני מבין שלא דרושה הצבעה אם להתחיל או לא להתחיל לשוחח על ההצעה. אני נשוחח על הסעיפים ולא נסכם דבר.

סעיף 1:

"הצעת התקציב השנתי תונח על שולחן הכנסת בתחילת חודש ינואר והתקציב יתקבל לא יאוחר מ-31 במארס"; במקום "לא יאוחר מ-1 בינואר" כתבנו: "בתחילת חודש ינואר". - זהו התיקון היחיד.

ר. ארזי:
 האם יש סיכוי ששר האוצר יהיה מוכן להנציח על שולחן הכנסת את הצעת התקציב במחצית חודש דצמבר? אני מדבר על שנה רגילה - שנה ללא בחירות. אני מבקש לבדור את שאלתי עם משרד האוצר.

י. גולן:
 לפי מיטב ידיעתי אין אפשרות כזאת.

י. נבון:
 אני מציע להשאיר את הנוסח כפי שמופיע בתקנון, כי "לא יאוחר מ-1 בינואר" ישמש גורם ממריץ לאוצר להכין ולהגיש את התקציב בזמן ואפילו לפני ה-1 בינואר.

ר. ארזי:
 דברי חבר-הכנסת נבון ענו לשאלתי: "לא יאוחר מ-1 בינואר" יכול להיות גם בחודש דצמבר.

י. נבון:
 הצעתי השניה היא להוסיף: "כל איחור טעון אישורה של ועדת הכנסת".

י. רפאל:
 הצעתו השניה של חבר-הכנסת נבון פותחת פתח נוסף לאיחור בהגשת הצעת התקציב, כי אז יבוא שר האוצר כל שנה לוועדת הכנסת ויבקש שהוועדה תאשר את האיחור - והוועדה באמת תאשר.

אני מציע לא לשנות את הנוסח הקיים בתקנון - להשאיר את הנוסח: "לא יאוחר מ-1 בינואר".

י. נבון:
 אני מוכן לקבל את הצעת חבר-הכנסת רפאל.

ז. שר:
 לא אגלה סודות אם אומר שב-1961 ישבה ועדה שבדאשה עמד מי שהיום מבקר המדינה. אנו באופן תיאורטי דנו בכל הבעיות הנוגעות לתקציב המדינה והוצע דו"ח מטעם הוועדה לאיגוד המדינה. הבעיה של אי ההתאמה של הדיון בכנסת לצרכים שישנם בדיון בתקציב הועלתה בכל חומרתה. אחת הנקודות היתה: מתי צריך להגיש את התקציב. ברור שאם קובעים תאריך מתנגשים בכמה דברים: ראשית, ישנם זמנים שחג הפסח יוצא בחודש מארס; אם קובעים את ה-1 בינואר נותנים זמן קצר לדיון בתקציב. הביטוי "תחילת חודש ינואר" פחות טוב מהביטוי "לא יאוחר מ-1 בינואר"; דבוי שני שיש להביא בחשבון ושסעיף זה לוקה בחסר בו: על הכנסת לקבוע בתור עקרון שהיא רוצה מספר ימים מינימלי כדי לדון בתקציב.

לכן הצעתי היא: שהוועדה תקבע ששר האוצר יהיה חייב להניח את התקציב על שולחן הכנסת לא יאוחר מ-80 יום לפני תום שנת הכספים, או תום מושב החורף, לפי המוקדם יותר; כן יש לקבוע באותו סעיף שהקריאה הראשונה תחל בו ביום בהרצאת פתיחה של שר האוצר.

לגבי המלים: "והתקציב יתקבל לא יאוחר מ-31 במארס": אירע שהכנסת לא סיימה את הדיון ואולי לא תרצה באפשרות זו. יכולה להיות אפשרות של ממסלת מעבר. אנו דנים עתה בחוק סוד

ז. שר:

תקציב ומשק ושם מתעוררת הבעיה מה קורה אם לא מאשרים תקציב. אינך יכול לסגור ב-31 במארס או ב-1 באפריל את הממשלה, זה ענין שלא דנים בו דרך סדרי הדיון. אי-אפשר לקבוע בתקנון בתור חובה לכנסת לקבל את התקציב.

אני מציע למחוק כליל את המלים: "והתקציב יתקבל לא יאוחר מ-31 במארס". כן מציע אני לכתוב באחד הסעיפים האחרים: שהדיונים בנועדה ובמליאה צריכים להיות גמורים במגמה לסיים את הדיון ולקבל את התקציב לא יאוחר מתום שנת הכספים.

היו"ר י. ישעיהו: ההחלטה צריכה להיות בהירה, והיא לא יותר מאשר החלטת הכנסת לסדרי הדיון בתקציב.

א. אוקוריון: אני מציע להשאיר את הנוסח: "בתחילת חודש ינואר" ולהוסיף לפניו את המלים: "לא יאוחר". הצעת התקציב השנתי תונח על שולחן הכנסת לא יאוחר מתחילת חודש ינואר.

א. רוזיאל-נאור: אי-אפשר לקבוע נוסחים בלתי מוגדרים. תחילת חודש ינואר" זהו נוסח בלתי מוגדר. אנו עוסקים בדבר מדוייק - בתקציב - ועלינו לדייק בנוסח. אם התאריך המדוייק יצא בפסח - הכנסת תוכל להתגבר על כך, היא תשב יותר לפני הפגרה. אני סבורה שחייבים לכתוב: ה-1 בינואר, זה נותן מסגרת, צורה וחיוב מסויים.

אני חושבת שצריך להשאיר את המלים: "לא יאוחר מ-31 במארס" אין כל משמעות לחייב הנחת התקציב ומצד אחר שהדיון לא יהיה מוגדר ויוכל להתפשט. חובתה וזכותה של הכנסת לטקח על התקציב ולדון בו.

אני מציעה שהסעיף ישאר כפי שהוא.

פ. גולן: אני בעד גמישות ואומר אני זאת מתוך נסיונה של ועדת הכספים. אין להתלונן על אנשי האוצר, הם מתחילים בהכנת התקציב כבר מחודשים יולי-אוגוסט. מוקדם יותר אי אפשר. על אף שהיה כתוב: לא יאוחר מ-1 בינואר היו זמנים ששר האוצר הגיש את הצעת התקציב ב-23 בדצמבר. אנו עדים לבעיות מסובכות שאי-אפשר לעמוד בהן, מדוע לנו להסתבך יותר? האם באשר הדגש התקציב מאוחר יותר היתה זו אשמה של מישהו? - היתה זו שנת בחירות ואם התקציב מוכן בחפזון אז מוגש תקציב נוסף במאי-יוני.

לכן, לדעתי, יש להשתמש בנוסח "בתחילת חודש ינואר". עלינו להשתמש במונחים גמישים יותר.

צ. צימרמן: אני בעד שמירה על לוח זמנים קבוע וברור. אם נהיה גמישים נגיע לאי סדריים. ועדת הכנסת יכולה לשנות את הסדרים, אך אם מלכתחילה נגדיר לא במדוייק נגיע לאי סדר.

אם סבורים החברים שאי-אפשר יהיה לעמוד בזמן של "לא יאוחר מה-1 בינואר", אז נכתוב: "לא יאוחר מה-10 בינואר". אינני בעד שינוי זה, אך הוא טוב יותר מאשר "בתחילת חודש ינואר".

לגבי המלים: "והתקציב יתקבל לא יאוחר מ-31 במארס": אם נאמר שהתקציב יתקבל פירושו - תתקבל החלטה, ולא אם התקציב יתקבל או לא יתקבל. אם רוצים בפירוש מדוייק אפשר לכתוב: במטרה שההחלטה על התקציב תתקבל בכנסת. לי לא מפריעה המלה: "יתקבל".

אני בעד גמישות בדברים שאינם מפריעים לסדרי העבודה, אך אם הכוונה היא דחייגה - אינני מאפשר זאת. אם ה-1 בינואר ייצא ביום חג - יקוימו את ההנחה ביום אחד.

י. נחשתן:

אני מציע לכתוב: "לא יאוחר מאשר בישיבה הראשונה של הכנסת בחודש ינואר".

לגבי: "והתקציב יתקבל לא יאוחר מ-31 במארס" - לא יעלה על דעת מישהו שהממשלה תעבוד ללא תקציב שאושר על-ידי הכנסת. הכנסת תחליט על התקציב לא יאוחר מ-31 במארס.

ה. ליאור:

אני מציע שייכתב: "לא יאוחר מה-5 בינואר".

היו"ר י. ישעיהו:

הצעת חבר-הכנסת נחשתן טובה: "לא יאוחר מאשר בישיבה הראשונה של הכנסת בחודש ינואר".

השיחה על סעיף 1.

החלטנו שלא נסכים. אנו סיימנו את

נעבור עתה לנושא הבא:

ג. חלוקת הצעות לסדר-היום והצעות חוק פרטיות במושב השני של הכנסת השביעית תשל"א

בשבוע שעבר בחרנו בוועדה מצומצמת שתדון בחלוקת הצעות לסדר-היום והצעות חוק פרטיות בין הסייעות. בוועדה השתתפו: חברת-הכנסת רזיאל-נאור, חבר-הכנסת עופר ואני. חבר-הכנסת רפאל לא נכח ואילו חבר-הכנסת בדעם הצטרף אלינו.

ההצעה שלפניכם מבוססת על הגשת 5 הצעות בשבוע (32 שבועות במסך המושב). 32X5 הם 160 הצעות לסדר-היום והצעות חוק פרטיות, שמתחלקים ל-80 הצעות לסדר-היום ו-80 הצעות חוק פרטיות. כן מבוססת ההצעה על העקרונות: (1) ההצעה היא לתקופת המושב השני של הכנסת השביעית תשל"א; (2) מתן עדיפות לסייעות האופוזיציה על-פני סייעות הקואליציה; (3) הסייעות רשאיות להעביר אחת לרעותה את הזכות להגיש הצעות לסדר-היום או הצעות חוק של חברי-כנסת; (4) הצעות דחופות לסדר-היום אינן באות במנין ההצעות הרגילות.

לכן, למרות שמבחינת חלוקת הכנסת מהווה האופוזיציה 36,3% והקואליציה - 63,3% חילקנו 84 הצעות לסייעות האופוזיציה ו-76 הצעות בלבד לסייעות הקואליציה. גם בחלוקה הפנימית ישנה התחשבות בסייעות הקטנות. החלוקה היא: בסייעות האופוזיציה: גח"ל - 26 חה"כ - 34 הצעות; אגו"י - 4 חה"כ - 10 הצעות; ע"מ - 4 חה"כ - 10 הצעות; רק"ח - 3 חה"כ - 8 הצעות; העולם הזה - 2 חה"כ - 6 הצעות; פוא"י - 2 חה"כ - 6 הצעות; המרכז החפשי - 2 חה"כ - 6 הצעות; מק"י - 1 חה"כ - 4 הצעות. בסייעות הקואליציה: מערך - 56 חה"כ - 40 הצעות; מפד"ל - 12 חה"כ - 16 הצעות; ל"ע - 4 חה"כ - 8 הצעות; שיתוף ואחווה - 2 חה"כ - 6 הצעות; קדמה ופתוח - 2 חה"כ - 6 הצעות.

כבר לתקפה.

י. רפאל:

לגבי החלוקה הפנימית בין סייעות הקואליציה: לל"ע ניתנו 2 הצעות לכל חבר; לשיתוף ואחווה - 3 הצעות לכל חבר, וכן גם בקדמה ופתוח; ואילו למפד"ל יש פחות מ-1,5 הצעות לכל חבר.

היו"ר י. ישעיהו:

למערך יש פחות מהצעה אחת לכל חבר, ואילו למפד"ל יש 1,3 הצעות לכל חבר. סייעת אג"י שהיא סייעת אופוזיציונית קיבלה 10 הצעות על 4 חברים ואילו סייעת ל"ע קיבלה 8 הצעות על 4 חברים.

י. רפאל:

אני מבקש לקבוע גם למפד"ל מספר הצעות על הבסיס של ל"ע.

היו"ר י. ישעיהו:

שני עקרונות הינחו את ועדת המשנה:
(א) עדיפות לסייעות הקטנות; (ב) עדיפות לסייעות האופוזיציה; אך יחד עם זאת הוספנו שהסייעות תהיינה רשאיות להעביר אחת לרעותה את הזכות להגיש הצעות לסדר-היום או הצעות חוק של חברי-הכנסת ואפשרות זו פתוחה גם בין סייעות הקואליציה לסייעות האופוזיציה.

מ. ברעם:

אינני מקבל את הטיעון העקרוני של חבר-הכנסת רפאל. חברת-הכנסת נאור אמרה שלא ייתכן שסייעה קואליציונית תקבל יחסית יותר מאשר סייעה אופוזיציונית, בסופו של דבר יוצא שגח"ל מקבלת בדיוק כמו המפד"ל שהיא בקואליציה, אף על פי שגח"ל באופוזיציה. המפד"ל יוכל לקבל הצעות משתוף ואחיה אם ירצה בכך.

צ. ציטרמן:

(א) ההצעה הזאת היא שינוי לרעה מההצעה של השנה שעברה; (ב) מספר ההצעות שניתנו לגח"ל לא השתנה. גח"ל כסייעה קואליציונית, או גח"ל כסייעה אופוזיציונית מקבלת אותו מספר של הצעות.

אנו נביא זאת לידיעת הסייעה ואם תהיינה טענות בסייעה לגבי החלוקה אנו נביא את הטיעונים לוועדה.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה	-	70
נגד	-	אין
נמנעים	-	2

הוחלט:

לאשר את חלוקת ההצעות לסדר-היום והצעות חוק פרטיות בין הסייעות כפי שהוגשה לוועדה ביום 1.12.70.

הישיבה נבעלה בשעה 10.15.